

# Joepie, een kleinkind!

Oma en opa zijn voor (klein)kinderen rots in de branding

- ▶ Grootouders betekenen zo veel meer dan opvang alleen
- ▶ Ze geven een streepje verleden mee en kijken mee uit naar morgen

**Martine CROONEN**

Grootouder worden overkomt je. Je hoeft er niets voor te doen. Op een onbewaakt moment klinkt het nieuws: „Proficiat, oma en opa, jullie hebben een kleinkind!”

Vóór je het goed beseft, krijg je als grootouder een rol toebedeeld. De kleine is ziek en kan dus niet in de kribbe terecht. Na schooltijd blijkt de opvang te vermoeiend voor een kleuter en straks moet die ook nog naar de zwembad. De ene grootouder heeft het gevoel nog amper tijd te hebben voor zichzelf, de ander kijkt uit naar elk kostbaar moment met zijn kleinkind.

Wat mogen jonge ouders verwachten? En welke rol spelen grootouders bij de opvoeding? „De opvoedingstaak is niet weggelegd voor de grootouders, want dan verliezen zij hun unieke rol als grootouder”, zegt Greet Vossaert, medewerker aan samenkomsten van de Gezinsbond voor grootouders en zelf oma van drie. „Vangen ze de kleinkinderen op na schooltijd, dan moeten ze uiteraard grenzen aangeven en ook aanleunen bij de opvoeding van de ouders.”



Mijn handje in jouw hand. Of hoe een grootouder een veilige haven kan zijn. © Martine Croonen

Terwijl jonge ouders de opvoeding van hun kroost vaak anders willen aanpakken dan hun ouders, waarderen ze veelal de positieve inbreng van die laatsten. „Laat als grootouder je kind

**„De opvoedingstaak is niet voor de grootouders”**

volwassen worden en eventueel fouten maken. Kijk toe vanaf de zijlijn en relativeer. Vraagt je (schoon)zoon of -dochter advies bij de opvoeding, geef dat dan, maar wees niet boos als hij of zij

het uiteindelijk niet opvolgt”, vervolgt Vossaert.

Waarom grootouders zoal kunnen uitblinken? „Geef je kleinkinderen een deel van het verleden mee”, zegt Vossaert. „Vertel over papa of mama toen die hun leeftijd had. Kleine kinderen vinden het zalig om in het vroegere bed van papa of mama te slapen. Grootouders hebben doorgaans de tijd om stil te staan bij kleine dingen. Kleinkinderen genieten van die verwondering. Het luisterende oor van een wijze oma of opa is dan weer goud waard voor een opgroeiende tiener die zijn/haar eigen weg zoekt.”

Bij gezinsproblemen zien grootouders hun kleinkinderen soms minder vaak. „Denk eraan dat ouders op nummer één staan in het leven van een kind. Claim je kleinkind niet en probeer mee te gaan in zijn communicatietaal en leefwereld”, zegt Vossaert.

Familierelaties veranderen, maar de band tussen ouders en kinderen wordt vaak hechter zodra er kleinkinderen zijn. Vossaert: „Soms ontmoet ik grootouders op een vormingsmoment voor jonge ouders. Fijn. Zo leren generaties onderling elkaars inzichten en behoeften begrijpen en kunnen ze elkaar aanvullen.”



## Sport en ontspanning zijn de pineut

Besparen, bezuinigen, snoeien. De VRT heeft geen andere keuze. Vanaf volgend jaar moet de openbare omroep het met liefst 128 banen minder doen. Zullen de kijker en de luisteraar die drastische maatregel horen of zien? Anders gezegd, krijgen we straks nog wat extra herhalingen van *FC De Kampioenen* voorgeschoteld? Dat gelukkig (nog) niet, ook al mag regisseur Jan Verheyen nu al luidop dromen van een tweede langspeelfilm met de televisiekampioenen in de hoofdrol.

Opnieuw ter zake. De VRT haalt de broeksriem strakker aan en dat zal hoe dan ook gevolgen hebben. Vooral de liefhebbers van sport en amusementsprogramma's zijn straks de pineut. Nogal wat uitzendingen die hen vandaag aan het scherm binden, verdwijnen. Zo worden *Sport-Gala* en *De nacht van de Vlaamse Televisie Sterren*, zeg maar dé Vlaamse televisieprogramma's met het hoogste sport- en entertainmentgehalte, al meteen af-



gevoerd wegens te duur. Sportliefhebbers zien hun favoriete aanbod fors inkrimpen. Een paar ingrijpende

wijzigingen: voortaan krijgen voetbalfans de Beker van België pas vanaf de halve finales op de televisie te zien. De rechtstreekse uitzendingen van het tennis op Wimbledon aan het begin van de zomervakantie worden zelfs helemaal geschrapt. Sporzal zal op zondag nog enkel present zijn wanneer er tijdens het weekend relevante sportgebeurtenissen plaatsvinden.

Ondanks die ingrijpende besparingsmaatregelen wordt amper geraakt aan de primetime-uitzendingen op Eén en Canvas. Ze worden wel herschikt en desgewenst bijgestuurd. Daarmee blijft dan toch een van de hoofdpijlers van de VRT overeind, die wordt zelfs niet gehypothekeerd. Daar kan de kijker alleen maar gelukkig om zijn.

In de radio-uitzendingen wordt slim geknipt en gesneden. Op Klara wordt het aantal opnames van muziek-evenementen teruggedroefd en bij Radio 2 wordt *Avondpost* niet langer per provincie gemaakt, maar gecentraliseerd voor heel Vlaanderen. De jongerenzenders Studio Brussel en MNM moeten voortaan wat vaker van thuis uit uitzenden. Radio 1 komt nog het best weg, met slechts een herschikking van het muziek aanbod.

Niet elk muziekgenre moet nog zijn eigen programma krijgen. Onze Vlaamse excellenties vinden wel dat het Vlaamse lied meer moet klinken. Dat is de jongste tijd al hoorbaar. Wie kan daartegen zijn? Wij alvast niet.

Luk VAN BEL

## ‘Wie wil een krakend meneertje?’

De ene grootouder zorgt voor lekkers, de andere voor herinneringen of een stille plek

De grote tafel is gedekt. Met kleurige borden en bekertjes. Uit de keuken komt de geur van gebakken brood. Een vrolijke bende komt aangewaaid. Naud (7) vliegt vake om de hals. „Zijn de krakende meneertjes al klaar?”

Op donderdagmiddag is het ten huize Vanachter-De Wachter een drukke bedoening. Zes van de acht kleinkinderen, allen leerling op dezelfde school, verzamelen rond de tafel van hun grootouders om te genieten van croque-monsieurs.

Jos 'vake' Vanachter zit aan het hoofd van de tafel. „Toen ze nog klein waren, hield ik vooral toezicht op dit tafereel. Nu genieten we ervan”, zegt hij. „Mijn vrouw en ik willen de kleinkinderen vooral de zorg voor elkaar meegeven. Niet iedereen is even snel of mondig. Hier rond de tafel beleven we een wij-moment. Het is een eenvoudig teken van solidariteit: er zijn voor elkaar.”

Jos Vanachter en Rita De Wachter zijn al jaren met pensioen, maar ze zijn nog steeds actief. Hij als secretaris van de Gezinsgroepen en redacteur van het lokale



Op donderdagmiddag is de tafel bij moeke en vake Vanachter-De Wachter maar net groot genoeg. © Martine Croonen

KERK & leven in Puurs, zij als steunpilaar bij gezinsvieringen en catechese in de parochie.

Vakes kruisteken geeft het startschot voor de lunch. „We geven de kleinkinderen graag ons geloof mee. De gezinsvieringen in de parochie beleven we samen”, vertelt Vanachter.

De kinderen vertellen honderduit en zijn verrast te vernemen

dat ook moeke op dezelfde plek op school ging.

„Moeke is zo zorgzaam”, zegt Marie (11), de oudste. „En van vake mag ik soms langer opblijven”, glundert Bran (10).

Worden de kleinkinderen ouder, dan vervullen grootouders veeleer de rol van goede raadgever. Voor Jonas D'hooge (18) zijn de grootouders een toevlucht

nu zijn ouders in het buitenland wonen. „Een goede relatie met onze vier kleinzonen vinden we belangrijk”, zegt André D'hooge. „Jonas studeerde bij ons deze zomer nog voor zijn examens en wij moedigen hem graag aan.”

„Kleinkinderen hebben is een zegen”, vertelt Jonas' oma, Marie-Louise De Letter. „Je moet ze niet opvoeden, je mag er gewoon zijn. Dat maakt de relatie zo veel fijner. Het doet me plezier te merken hoe de jongens op hun manier goed zijn voor anderen.”

Het echtpaar koestert een album dat kleinzonen Matijn en Jaldert maakten op school. De Letter: „De jongens moesten een biografie maken van iemand die hen na aan het hart ligt. Matijn koos voor zijn opa, Jaldert kwam bij mij terecht. Samen gingen we op zoek naar onze wortels. We bezochten het ouderlijke huis, zochten familieleden en begraafplaatsen op. Met onze jongste kleinzoon, Tristan, die nu met zijn ouders in Zwitserland woont, bellen en e-mailen we. Zo blijven we allemaal met elkaar verbonden. (MC)